

En de sterren des Hemels vielen op de aarde.

Door: Franklin ter Horst. (Aangemaakt: maart 2001) (Laatste bewerking: 3 september 2015)

Op 12 februari 2001 meldde de media dat de Amerikaanse robot "Near Shoemaker" een geslaagde landing had gemaakt op de asteroïde Eros. Deze asteroïde beweegt zich met honderden andere brokstukken voort in een brede zone tussen de planeten Mars en Jupiter. De diameters van dit soort objecten variëren van 1 tot 1000 kilometer. Near-Shoemaker zond duizenden beelden van Eros naar de aarde, te gebruiken voor onderzoek van het oppervlak van deze miniplaneet. [Volgens de NASA](#) vormen zo'n duizend asteroïden een onzichtbare dreiging voor onze planeet. De kometen zijn groot genoeg om een ramp van grote omvang te veroorzaken.

Asteroïde Eros

Uit onderzoek van het Amerikaanse project Spaceguard blijkt dat 90 procent van alle objecten in de buurt van de aarde in doorsnede minstens 1 kilometer groot zijn. De NASA schat dat er bovendien tussen de 36.000 en 100.000 'kleinere' objecten rondzweven, met een diameter van zo'n honderd meter. Het is bekend dat sommige van deze brokstukken een baan volgen waarbij ze dikwijls gevaarlijk dicht in de buurt van de aarde komen of daar op te pletter slaan zoals de geschiedenis heeft geleerd. Een van deze inslagen zou een einde hebben gemaakt aan het leven van de Dinosaurussen.

De landing van de robot op Eros heeft de vraag weer actueel gemaakt of de aarde in de nabije toekomst opnieuw getroffen zou kunnen worden door een allesvernietigende asteroïde (planetoïde). Volgens het Bijbelboek Openbaring is dat inderdaad het geval;

Openbaring

6:12 En ik zag, toen Hij het zesde zegel opende, en daar geschiedde een grote aardbeving en de zon werd zwart als een haren zak en de maan werd geheel als bloed.

6:13 En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgenboom zijn wintervijgen laat vallen..... (regen van meteorieten).

6:14 En de hemel week terug als een boekrol, die wordt opgerold, en alle berg en eiland werd van zijn plaats gerukt.

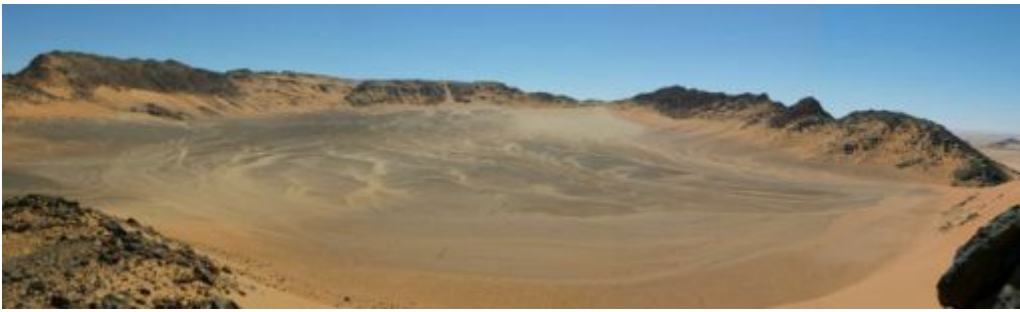
Wat hier wordt beschreven vind plaats in de tijd dat [de antichrist op aarde regeert](#). Zelfs in vrij recente tijden zijn er heel wat kosmische brokstukken op de aarde ingeslagen.

Diablo Canon Arizona

In Arizona ligt een krater met een middellijn van 1200 meter en een diepte van 174 meter. Andere grote kraters zijn o.a. te vinden in Ghana, met een doorsnede van dertig kilometer en het Nordlinger Ries in Duitsland met een doorsnede van twintig kilometer. In totaal zijn er zo'n tweehonderd bekend. Het verwoestende effect van dit soort kleinere asteroïden is niet wereldomvattend maar kunnen wel een enorme regionale ramp veroorzaken. Bij een inslag van een brok met een doorsnede van een kilometer zou Nederland onbewoonbaar worden. In de Sahara, in het zuiden van Egypte nabij de grens met

Libië ligt ook een krater met een middellijn van 30 kilometer. Sinds 1932 hebben geleerden in de wijde omtrek van de krater geel-groene glasdeeltjes gevonden. Onderzoek hiervan heeft uitgewezen dat ze te maken hebben met een inslag van een asteroïde. De krater op de afbeelding ligt eveneens in het zuidwesten van Egypte en heeft een middellijn van 950 meter.

Krater Egypte

Ook in het oosten van Jordanië ligt een reusachtige krater. Onderzoekers zijn tot de conclusie gekomen dat de inslag een kracht moet hebben gehad van 5000 atoombommen van het Hiroshima-type. De inslag moet enorme verwoestingen hebben aangericht in Jordanië, Irak, Syrië, Israël en het noordelijk deel van Saoedi-Arabië. In het Soemerische Gilgamesj-epos wordt gewag gemaakt van allesverwoestende stenen die uit de hemel vielen. Gilgamesj was een van de koningen van de oude Mesopotamische stad Oeroek. Volgens de Soemerische koningslijst zou hij 126 jaar over de stad hebben geregeerd tussen 2900 en 2700 v.Chr. Rond zijn persoon ontwikkelde zich het bekende Gilgamesj-epos.

“Het schreeuwde ten hemel, en het antwoord brulde ten aarde, een bliksem lichtte, een vuur vlamde op en bracht dood en verderf. De hel verdween en het vuur ging uit. Een gevoel van wanhoop steeg ten hemel toen de stormgod het daglicht in duisternis veranderde, nadat hij het land als een bord in scherven had geslagen. Alles wat door de bliksem was neergeslagen verging tot as.

Om de duizend jaar komt er iets naar beneden met een doorsnede van vijftig meter. Dat gebeurde nog in 1908 [in Siberië bij de Toengoeska rivier](#). Over de inslag van deze relatief kleine asteroïde bestaan uitvoerige en zeer betrouwbare berichten die een plastisch beeld geven van wat daar is gebeurd. Hoe ontzagwekkend het was, blijkt uit de zakelijke schildering van de Russische professor Koelik die in opdracht van de Academie der Wetenschappen in Moskou ter plaatse een onderzoek instelde. „Op 30 juni 1908 werd om zeven uur in de ochtend, in de omgeving van de rivier de Podkamennaja Toengoeska, een hoeveelheid kosmische stof op de aarde geslingerd, die in uitwerking alles overtrof. Een geluid als van de donder was tot op 1400 kilometer hoorbaar en de knal van de explosie binnen een omtrek van 6700 kilometer. De luchtdruk was zo krachtig dat mensen en paarden op een afstand van ruim 500 kilometer omver werden geworpen. Daarnaast ontwikkelde zich een machtige seismische golf die met een snelheid van 317 meter per seconde rondom de aarde liep en in alle observatoria werd opgevangen als een catastrofale aardbeving in Siberië. De meteoriet bracht ontzagwekkende hoeveelheden meteorietstof in de atmosfeer, waardoor aan de hemel zogenaamde zilverwolken ontstonden. Overal in West-Siberië en Europa veranderden deze wolken de dag in een doffe, rode schemering. Vanaf de plaats waar de meteoriet neerkwam, verhief zich onmiddellijk een twintig kilometer hoge vuurzuil terwijl de totale bewegingsenergie onmiddellijk werd omgezet in warmte. Tegelijk met deze meteoriet viel er een kleinere in de omgeving van Kiev. Een expeditie die in 1927 het toneel van de Siberische catastrofe bezocht, vond meteorietstukken die honderdvijftig ton wogen. Het totale gewicht van de meteoriet moet daarom worden geschat op tenminste een miljoen ton. Vastgesteld werd dat de wouden in een omtrek van ruim negentig kilometer met de grond waren gelijk gemaakt. De reusachtige Siberische Lariksen en Sparren waren als lucifers afgeknapt en de grond was in een straal van twintig kilometer totaal verschroeid.”

De bewoners van de getroffen streek de Toengoezen vertellen dat een lichtend spoor de gehele hemel verlichte en dat een verschrikkelijke explosie een boomvormige wolk deed ontstaan die tot de hemel reikte en een onverdraaglijk wit licht uitstraalde. De nomaden dachten dat de wereld verging.

Gebouwen trilden op hun grondvesten en duizenden ramen vlogen aan diggelen

Op 15 februari 2013 werd de stad Chelyabinsk in het Oeral gebergte in Rusland opgeschrikt door een meteoriet [die in de atmosfeer explodeerde](#). In zes regio's zagen mensen de lichtflits waarna een schokgolf volgde. Gebouwen trilden op hun grondvesten, [duizenden ramen vlogen aan diggelen](#) in het koude winterweer en alarmsystemen in auto's begonnen spontaan te loeien. Er vielen circa 1200 gewonden waaronder ruim 200 kinderen voornamelijk veroorzaakt door rondvliegende glasscherven. Volgens de NASA naderde het naar schatting tien ton wegend brokstuk met een snelheid van circa 20 kilometer per seconde de atmosfeer en barste vervolgens in stukken uiteen. Men schat de explosieve kracht van de meteoriet op [20 Hiroshima bommen](#). De Chelyabinsk regio ligt ongeveer 1500 km ten oosten van Moskou en biedt plaats van vele bedrijven en een kerncentrale. In de buurt van Chelyabinsk zijn tientallen fragmenten van de meteoriet teruggevonden.

De Russische minister Vladimir Puchkov noemde de explosie van de meteoriet een onvoorziene en [buitengewone verrassing](#). „Wij beschikken nog niet over de techniek om dit soort meteorieten tijdig te traceren en er iets aan te doen.”

Feit is dat astronomen ondanks de moderne technologie de meteoriet, niet hebben zien aankomen. Een lokale krant in Rusland schreef op grond van een 'militaire bron' dat de meteoriet door Russische raketten werd vernietigd maar daar is geen enkel bewijs voor geleverd. Volgens een Russische geestelijke was de meteoriet 'een boodschap van God' en sommige Russen dachten letterlijk dat het einde van de wereld was aangebroken.

Op woensdagavond 13 november 2013 werden de bewoners van de [Garo Hills regio in Bangladesh](#) opgeschrikt door een inslaande

meteoriet. De hemel werd plotseling verlicht en enkele seconden daarna sloeg de enorme brok in, in een gebied vlakbij de grens met India in het district Sherpur. De dreun was zo heftig dat hij tot op 40 kilometer afstand werd gehoord. Een getuige omschrijft de gebeurtenis als volgt: “We hoorden een luid brullend geluid rond half elf en renden onmiddellijk naar buiten om te kijken wat het was. Twee seconden nadat we het zagen hoorden we dreun waarmee hij insloeg. Het geluid was tot ver in de omtrek te horen en van voor wat wij ervan gezien hebben, leek het een enorm groot object”. De neerstortende meteoriet zorgde voor veel onrust in de regio. Bewoners in het district zeiden dat de grond tot in de wijde omtrek trilde en schudde van de inslag. Het licht van de meteoriet is zelfs gezien in India, aan de andere kant van de grens. Men zei dat het geluid van de meteoriet te vergelijken was met dat van een heel laagvliegend vliegtuig. Deze gebeurtenis heeft door de hele regio voor paniek gezorgd.

In een oude Sanskriet-tekst staat een hymne die gewijd is aan de "Maroets" die "vlammend van kracht" "glanzend als slangen" en "schitterend als vuren" langs de hemel trekken om vervolgens verwoesting op de aarde aan te richten.

„Uw opmars, o Maroets, schijnt schitterend, In uw vlucht werpend met stenen. Al wat leeft is bang voor de Maroets. Zelfs overdag brengen ze duisternis en mensen wankelen voort. Als ze op het hemelse pad zijn, staan ze aangespannen voor de zege. Ze zijn als dolzinnige strijdwagenmenners die op weg zijn geladen met bliksemvuur. Op uw nadering houdt elke mensenzoon zich gebukt. Gij schudt de hemel, zelfs wat stevig en onwrikbaar is wordt geschut.”

In een museum in Ica in Peru in Zuid Amerika, liggen ca 20.000 gegraveerde stenen. Deze stenen bevatten volgens Dr. Cabrera Darquea, de beheerder van deze bibliotheek, een deel van de geschiedenis van Zuid-Amerika. Op een van de stenen is een komeet te zien die zich langs de hemel voortbeweegt met een geweldige staart, terwijl de kop van de komeet door een bol wordt voorgesteld zoals de mensen van alle tijden dat hebben gedaan. Een overlevering uit die regio vertelt dat de komeet in drie delen op de aarde te pletter sloeg.

Ica steen met komeet die zich langs de hemel voortbeweegt

Ook de Maya's kennen een overlevering waarbij een asteroïde een enorme ramp veroorzaakt. „Plotseling werd de aarde getroffen door een verschrikkelijke ramp. Het begon te lichten aan de hemel en er voltrok zich een wonderlijk schouwspel. Degenen die daar een teken van komende rampspoed in zagen, vluchten weg. Er leek grind en hagel neer te komen en er leek vuur uit de hemel te vallen. Weinig mensen ontkwamen aan deze catastrofe. Wouden werden verpletterd. De duisternis kreeg de aarde in zijn greep en de sterke armen van Homen veroorzaakten geweldige aardschokken die de wereld teisterden. De aarde slingerde en kantelde en orkaanwinden zweepten langs het gehavende aangezicht van de wereld. Ontploffingen schokten de hele wereld toen de gebroken

aardkorst, lava begon te spuwen. Een vreselijke hitte hing over de aarde en de zee begon te koken. Als door een

wonder overleefden een aantal mensen de catastrofe. Na vele dagen van diepe duisternis, kwamen zij tevoorschijn uit hun schuilplaatsen en begonnen langzaam weer aan de wederopbouw.”

Volgens het "[Troano-Manuscript](#)" een andere Maya overlevering werden vele gebouwen tot ruines. Nadat de alles verwoestende ramp het land had getroffen was het voor lange tijd onbewoonbaar. Dit Maya-boek dat rijkelijk voorzien is van tekeningen toont ook een beeld van een tweetal meteorieten die zich als vlamme fakkels naar de aarde spoeden.

Het Troano Manuscript

De Hopi-indianen die heden ten dage nog leven in het Zuidwesten van de Verenigde Staten geloven dat deze wereld spoedig op z'n eind loopt. Dat einde zal voltooid worden na het verschijnen van een ster die zich vanuit de ruimte richting aarde spoed. De Hopi's vertellen daar het volgende over. „Aan het einde der tijden, wanneer de dag der zuivering nadert en "Hoofdhakker" (de grote verdelger) zich gereed maakt om de laatste mensen te doden, zal er een kalabas met as uit de hemel neerdalen, die, als ze de grond raakt, in een grote vuurzee zal veranderen en een groot gebied verbranden zodat daar gedurende vele jaren niets meer zal kunnen leven of groeien.”

Op 21 maart 2002 raasde een asteroïde van vijftig tot honderd meter groot langs de aarde. Dit brokstuk was groot genoeg om een middelgrote stad op aarde te verpletteren, aldus sterrenkundige Gareth Williams uit Boston. De asteroïde passeerde de aarde op 8 maart op een afstand van 480.000 kilometer. Hij bleef onopgemerkt, doordat hij uit de richting van de zon kwam. Pas op 12 maart werd het object geregistreerd door een telescoop van het Massachusetts Institute of Technology. Eenzelfde gebeurtenis vond plaats op 14 juni 2002. Toen vloog een asteroïde met een afmeting van 50 bij 100 meter op een afstand van 120.000 kilometer langs de aarde. De snelheid van het object bedroeg 10 kilometer per seconde. Ook deze bleef aanvankelijk onopgemerkt omdat hij, evenals de vorige, uit de richting van de zon kwam.

Op 9 juli 2002 ontdekten astronomen een enorme rotsklomp met een omvang van 2 kilometer en luisterend naar de naam 2002 NT7. In tegenstelling tot eerdere berichten dat deze klomp de aarde zou kunnen raken op 1 februari 2019, achten Amerikaanse astronomen de kans hierop zeer onwaarschijnlijk. Een voltreffer van een klomp van 2 kilometer vaagt met gemak een heel werelddeel weg. Op 25 september 2002 drong een reusachtig kosmisch brokstuk de dampkring binnen boven Oost-Siberië, 1100 kilometer ten noorden van de stad Irkoetsk. Door de inslag deed de aarde beven tot op 100 kilometer afstand. Begin juli 2003 liet de Russische televisie beelden zien van geblakerde en afgeknapte bomen over een gebied van ten minste 60 vierkante kilometer. Het projectiel kwam neer in onbewoond gebied maar als het boven een stad als Amsterdam naar beneden was gekomen zou die compleet zijn weggevaagd. De Russische geologen vermoedden dat het kosmische object in de lucht is ontploft. De energie van de klap is te vergelijken met die van een forse atoombom.

Op 4 januari 2004 zorgde een meteoriet in grote delen van Spanje voor de nodige paniek. Even voor zonsondergang vloog het object de dampkring boven Spanje binnen. Een enorme vuurbol met een lange staart trok in zuidwestelijke richting door het luchtruim en was van La Coruna in het noorden tot Valencia te zien. Duizenden verontruste burgers verklaarden een enorme explosie gehoord te hebben. Volgens de directeur van het Astronomisch Observatorium in Santiago de Compostela, die zelf ook getuige was van het hemelse fenomeen, zou het gaan om een meteoriet van 50 tot 100 ton die bij het binnenvliegen van de atmosfeer explodeerde en daarbij in duizenden stukken uiteenspatte. Ooggetuigen spraken van honderden vuurballen. De Spaanse-tv zond hiervan spectaculaire beelden uit.

Het persbureau Reuters meldde op 2 februari 2004 dat er in een dunbevolkt gebied in het noorden van Iran een meteoriet is ingeslagen. De Iraanse radio meldde dat in het dorp Babol in de provincie Mazandaran de bewoners in paniek de straat op waren gerend omdat ze bang waren voor een aardbeving zoals 14 dagen daarvoor in het Iraanse Bam plaatsvond. De inslag van de meteoriet was op tientallen kilometers afstand te horen geweest. Ook op 2 februari 2004 vond in Peru, ten zuiden van de stad Lima een aardbeving plaats van 3.5 op de Schaal van Richter. Geleerden die ter plaatse een onderzoek verrichtten verklaarden dat de explosie veroorzaakt moet zijn door de inslag van een meteoriet. Getuigen vertelden dat de inslag was voorafgegaan door een object aan de hemel. Op 18 maart 2004 vloog een asteroïde met een diameter van 30 meter op een afstand van slechts 40.000

km langs de aarde. Als deze de atmosfeer was binnengekomen, had het een explosie veroorzaakt van 1 Megaton aan TNT.

Op 31 juli 2015 verscheen het bericht dat Iran opnieuw was getroffen [door meerdere brokstukken](#) in de Iraanse provincie Quazvin. De inslagen werden vergeleken met de bovengenoemde genoemde explosie boven het Russische Chelyabinsk. Volgens Iraanse kranten ging het om een behoorlijk grote meteoriet van enkele meters groot. De brokstukken zouden op verschillende plekken terechtgekomen zijn.

Op 31 maart 2004 zagen astronomen werkzaam bij de Linear telescoop in Socorro, Nieuw Mexico een object de aarde passeren op slechts 6500 km. De diameter van deze asteroïde die men de naam '2004 FU 162' heeft gegeven, werd geschat op vijf tot tien meter. Op 18 april 2005 berichtte The Times, dat asteroïde MN4 volgens Britse astronomen de aarde in 2029 op een afstand van minder dan 25.000 kilometer zal passeren. Dat is ongeveer een tiende van de afstand tot de maan. Hoewel de steenklomp volgens hun berekeningen de aarde rakelings voorbij zal scheren, vrezen zij dat de bijna-botsing de baan van het object dusdanig zal veranderen dat de aarde tussen 2034 en 2036 alsnog wordt getroffen. Een heel continent kan daarbij worden weggevaagd en de zon zal jarenlang achter stofwolken schuil gaan. Bij zo'n bericht gaan de gedachten uit naar de tweede bazuin (Openbaring 8:8-9)

Op 2 maart 2009 miste een planetoïde van 47 bij 21 meter, de aarde op een haar na. Het met een snelheid van 8 kilometer per seconde voortrazende rotsblok passeerde de aarde op een afstand van maar 72.000 kilometer. De potentiële inslagenergie van het object 2009 DD45 was die van een zware waterstofbom.

Wat momenteel één van de drukst besproken onderwerpen onder 'eindtijdprofeten' op internet is, is de komst van Planeet X, oftewel Nibiru of Niburu. Nibiru is een woord dat komt uit het Akkadisch en betekent "doorwaadbare plaats", "plaats van overgang" of "Veerboot". In astronomische context is het een hemellichaam. Het zou gaan om een forse planeet, een paar keer groter dan de aarde. Op honderden internetpagina's en in tientallen boeken die inmiddels over Niburu verschenen zijn is de meest gehoorde noodkreet dat zwaartekracht van deze planeet honderden vulkanen zal doen uitbarsten, reusachtige vloedgolven zullen de continenten overspoelen en de aardas zal van het ene op het andere moment omslaan zodat de poolkappen verschuiven naar de evenaar. Sommigen menen zelfs dat de aardkorst doormidden zal splijten. Alle onheilsprofeten zijn het met elkaar eens dat Niburu tenminste de aarde zal bekogelen met uit de buitenste regionen van het zonnestelsel meegesleurde meteorieten.

Het Bijbelboek Openbaring laat er geen enkele twijfel over bestaan dat de aarde in de toekomst door een asteroïde getroffen zal worden die een enorme verwoesting teweeg zal brengen. Zowel bij de opening van het eerste "zegel" als het zevende zegel is er sprake van "sterren" die de aarde teisteren;

Openbaring 8:10 En de derde engel blies de bazuin, en er viel een grote ster, brandend als een fakkel uit de hemel, en zij viel op het derde deel der rivieren en op de bronnen der wateren

Matthéüs 24:29 Terstond na de verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen.

De bewoners die dan nog op de aarde leven zullen een zeer fascinerend maar tevens angstaanjagend schouwspel te zien krijgen. Astronomen hebben zich inmiddels een aardig beeld kunnen vormen welk schouwspel er aan de inslag vooraf zal gaan.

Enmaal op weg naar de aarde zal de asteroïde door de wet van de zwaartekracht steeds dichterbij de aarde getrokken worden waarbij haar snelheid voortdurend zal toenemen. Ze zal met een snelheid van ca vijftien a twintig kilometer per seconde de waterstofmantel van de aarde binnendringen. Door de wrijving die hierdoor ontstaat zal ze op zo'n vierhonderd kilometer afstand van de aarde een roodachtige gloed verspreiden en vlam vatten. Hoe meer haar hitte toeneemt des te verblindender en witter zal haar gloed worden en steeds reusachtiger het gaslint erachter. Met een lichtglans waarbij de zon verbleekt stort deze alles dodende asteroïde omlaag. Het oog dat hem aanschouwd zal voor altijd verblind zijn. De temperatuur van haar oppervlak zal de twintigduizend graden grens overschrijden en de reus een fantastisch uiterlijk geven.

Vervolgens zal zij de stikstofmantel binnenstormen en door de laatste dikkere luchtlagen razen waardoor de verhitting en de inwendige spanning te groot zal worden. De asteroïde zal uit elkaar springen en een explosie veroorzaken die gelijk staat aan de kracht van honderden waterstofbommen. Eerst vliegen de brokstukken van

het buitenste omhulsel uit elkaar en vallen als een regen van stenen op de aarde neer waar ze een spoor van verderf achterlaten. **(En de sterren des hemels vielen op de aarde, gelijk een vijgeboom zijn wintervijgen laat vallen. Openbaring 6:13).**

Vervolgens barst de kern in de onmiddellijke nabijheid van de aardbodem uiteen en valt met een donderende klap op aarde. De bodem begint te beven en zwelt aan tot grote hevigheid. **En daar geschiedde een grote aardbeving Openbaring 6:12.** De zon lijkt van haar plaats weggesprongen en danst als het ware aan de hemel. Een aantal brokstukken slaan met apocalyptisch geweld in op de zeebodem waardoor enorme vloedgolven ontstaan die de kustgebieden van vele landen zullen overspoelen. Het hele schouwspel zal volgens de kenners nauwelijks meer dan twee minuten duren, vanaf het eerste oplichten aan de hemel tot aan de grote paukeslag bij het neerkomen.

Terug naar: [Inhoud](#)